

Enkebesøg

Vi havde et ønske om at tilbyde støtte til alle borgere på 65+ som havde mistet samlever eller ægtefælle - og herigennem hjælpe dem til at genvinde fodfæstet og genfinde livsgnisten.

Formålet var at opspore og tilbyde hjælp til borgere i sårbare livssituationer og forebygge ensomhed og depression.

Derfor får alle borgere på 65+ et enkebesøg af en forebyggende sygeplejerske

Besøget skal betragtes som et frirum og en lejlighed til at tale om det, der er sket, sorgen og den nye livssituation. Barrierer for at takke ja kan bl.a. være, at man enten ikke ser brevet, fordi det 'drukner' i alt det øvrige, eller man synes, at man har det fint efter omstændighederne. Efterladte samlever kan ikke kontaktes direkte pr. brev eller telefon, fordi oplysningen om dødsfaldet ikke registreres på samme måde som ved ægtefæller. Derfor forsøger vi løbende at have aftaler med eksterne samarbejdspartnere, som automatisk er i kontakt med de efterladte samlever.

For at nå ud til borgere, der har mistet en ægtefælle, gjorde vi følgende:

1. Vi får løbende og automatisk opdaterede lister fra Borgerservice i forbindelse med dødsfald
2. Vi udsender brev til borgere med tilbuddet om enkebesøg 2 mdr. efter ægtefællens bortgang - vi kontakter også samlever, hvis vores samarbejdspartner henvender sig, eller laver aftaler med samlever, hvis de selv ringer
3. Vi følger op på brevet ved at ringe, hvis ikke borgeren selv kontakter os ang. en dato
4. Vi aftaler et besøg - telefonsamtalerne giver et indtryk af borgerens livssituation, og det er en god forberedelse fornemmede borgernes helbredstilstand og det gjorde os velforberejede
5. Vi besøger borgeren
6. Vi tilbyder borgere at låne bogen 'Sorg når ægtefællen dør' og deler relevante foldere ud om eks. aktiviteter - vi får eks. borgerens samtykke til at kontakte foreninger for at lave et match og en god overgang i starten på noget nyt
7. Vi følger op på borgeren - eks. med et besøg for at hente den udlånte bog og/eller gennem en telefonopringning
9. Vi afslutter borgeren - og vurderer egen mestring

Hvad var og er fortsat vigtigt?

- at behovet for støtte er varierende - dels italesætte og bearbejde sorg og dels hjælpe borgeren ind i nye netværk
- at være ydmyg, lyttende og have fokus på forskellige sorgreaktioner hos borgeren
- at spotte borgerens ressourcer, så vi kan hjælpe borgeren videre ud fra den pågældende livssituation
- at vi er opmærksomme på, hvornår vi skal henvise, rådgive og inddrage netværk, så borgeren får mest muligt ud af besøget
- at vi under besøget også giver plads til borgerens glæde over tiden med den afdøde ved at snakke om de gode oplevelser, grine af de sjove anekdoter og tænke på de gode ting, der er kommet ud af forholdet med den afdøde - som eks. børn og børnebørn

